

ТЕАТРАЛЬНЕ МИСТЕЦТВО

УДК 792.026:159.9.018

Поліна Бараніченко

ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ “МОЗКОВОГО ШТУРМУ” ЯК ІНТЕРАКТИВНОГО ЗАСОБУ У СТВОРЕННІ СЦЕНАРНОГО ЗАДУМУ

У статті проаналізовано метод “мозкового штурму” як інтерактивного засобу створення сценарного задуму. Охарактеризовано специфіку народження сценарного задуму як важливого чинника активізації фантазії та народження оригінальних творчих ідей. Закцентовано увагу на необхідності використання методу “мозкового штурму” у вихованні майбутніх сценаристів та режисерів масових театралізованих видовищ.

Ключові слова: метод “мозкового штурму”, сценарна майстерність, сценарний задум, інтерактивні технології.

Полина Бараниченко

ПРОБЛЕМЫ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ МЕТОДА “МОЗГОВОГО ШТУРМА” КАК ИНТЕРАКТИВНОГО СРЕДСТВА В СОЗДАНИИ СЦЕНАРНОГО ЗАМЫСЛА

В статье проанализировано метод “мозгового штурма” как интерактивного средства создания сценарного замысла. Охарактеризовано специфику рождения сценарного замысла как важного фактора активизации фантазии и рождения оригинальных творческих идей. Сакцентировано внимание на необходимости использования метода “мозгового штурма” в воспитании будущих сценаристов и режиссеров массовых театрализованных зрелищ.

Ключевые слова: метод “мозгового штурма”, сценарное мастерство, сценарный замысел, интерактивные технологии.

Polina Baranichenko

PROBLEMS OF USING THE METHOD OF “BRAINSTORMING” AS A MEANS OF CREATING INTERACTIVE SCENARIO DESIGN

The article analyses the method of “brainstorming” as an interactive means of creating the scenario design. The particular nature of the birth of scenario design as an important factor of fancy activation and the birth of the original creative ideas are characterized. Formation of scenario design is an important phase of the creative process among the students of the directing specialization and professional writers. This aspect of the scriptwriter’s activity is studied not properly in the scientific literature and is a controversial one since this process is purely individual.

The researches testify that the birth design is a complex process associated with the individual characteristics of a creative personality, his outlook and attitude. The design creation makes the

thinking process focused, not limiting imagination, intuition, fancy. Although the world of images is a sensual world, the process of plan creation needs logical and imaginative thinking interrelation. We believe that the components of the entire structure depend on its plan in any piece of art.

Attention is focused on the need of using the “brainstorming” method in educating future writers and directors of mass theatrical shows. Based on the necessity of solving this problem and introducing the ingenious methods to the creative process, it is appropriate and necessary to use the method of “brainstorming” at practical courses for students of directing specialization that are aimed at forming a scenario design.

In course of training and mastering the subject “Script Excellence”, collective improvisation occupies an important part. The importance and necessity of the “brainstorming” method rises due to using it by the specialists of creative professions in their work with the creative team. Collective search is important for the development of creative skills since the ideas of individuals enhance creative imagination of others. After all, every creative person has his own experience and his own emotional memory, figurative vision and visualisation.

Key words: *the method of “brainstorming”, writing, scenario plan, interactive technology.*

В умовах сучасної глобалізації, яка відбувається у суспільстві, пріоритетне значення займають проблеми в галузі освіти. Інтеграційні процеси, які характерні для сучасної системи мистецької освіти, перш за все, пов'язані з питаннями підготовки майбутніх фахівців, сценаристів та режисерів естради та масових форм театрального мистецтва.

Головною ознакою створення моделі професійної театральної діяльності є необхідність на основі вивчення відмінностей між вимогами до професійної діяльності і реальним станом розвитку, поглиблення знань, умінь і навичок сценариста та режисера озброєння його знаннями, необхідними в майбутньому для виконання функцій на професійному рівні.

У цьому контексті важливим є створення необхідних умов використання інтерактивних методів, серед яких, на наш погляд, пріоритетним є метод “мозкового штурму” як одного з важливих інноваційних засобів розвитку професійної компетенції майбутнього сценариста, його здатність створювати та втілювати сценарний задум, що є основою майбутнього сценарію естрадного видовища чи масового театралізованого дійства.

Методологічною основою роботи стали науково-теоретичні дослідження з питань використання та впровадження методу “мозкового штурму”: Н. Волоченко, А. Лаврова, А. Малина, С. Маркова, В. Мильнікова, В. Мухіна, А. Панфілова, А. Рабцевич, Т. Сізіх, Б. Титаренко, А. Прошина та ін.

Так, Т. Сізіх відносить “мозковий штурм” лише до одного з етапів проведення ділової гри, а саме – етапу групової роботи над завданням [6]. З думкою автора можна не погодитися, так як “мозковий штурм” є повноцінною самостійною формою проведення творчих тренінгів.

Розглядаючи дану проблему, дослідник А. Прошина визначає метод “мозкового штурму” як інтерактивний метод навчання. Вона акцентує увагу на тому, що в цьому контексті рольові та ділові ігри, тренінги, кейс-методи, обговорення матеріалу та ін. теж є інтерактивними [5].

У сучасному світі, в різних галузях, особливо у напрямку менеджменту, як вважає А. Прошина, великої популярності набуває сучасний інтерактивний метод “мозкового штурму”, так звана інтерактивна модель навчання, яка передбачає використання сукупності інтерактивних технологій, що мають спільні принципи інтеракції: багатостороння комунікація, взаємодія та взаємонавчання студентів; кооперована навчальна діяльність з відповідними змінами у ролях та функціях як студентів так і викладача. На думку автора, “мозковий штурм” відноситься до фронтальних технологій інтерактивного навчання [5].

У праці ж С. Маркова, дослідник підкреслює, що найбільш широко застосованим та ефективним засобом генерації креативних ідей, рішень в управлінні, в освітніх та бізнес-технологіях є саме метод “мозкового штурму”. Ми погоджуємося з вірною, на наш погляд, думкою науковця, що в останній час була розроблена велика кількість різноманітних варіантів “мозкового штурму”. Автор стверджує, що “мозковий штурм” активно використовується в найрізноманітніших формах у прийнятті бізнес-рішень, у менеджменті, освіті та державному

управлінні. При цьому, він часто комбінується з іншими методами активізації творчості та на різних етапах переконливо доводить своє прикладне значення та ефективність [3].

Також С. Марков дає основні характеристики різновидів досліджуваного методу, особливості їх проведення та аналізує з боку доцільності використання.

На сучасному етапі одним з рекомендованих підручників з розвитку творчих здібностей у ділових та бізнес-галузях є праця А. Осборна “Практична уява” [9]. Проте, маємо зазначити, що в опрацьованій літературі відсутнє повноцінне методичне описання та практичне застосування методу “мозкового штурму” в мистецтві, а саме в режисерській та сценарній майстерності.

Мета статті – дослідити та систематизувати використання інтерактивного методу “мозкового штурму” у створенні сценарного задуму.

Серед студентів режисерської спеціалізації та професійних сценаристів одним з важливих і провідних етапів творчого процесу є формування сценарного задуму. Цей аспект діяльності сценариста до сьогодні залишається недостатньо дослідженим у науковій літературі та неоднозначним, оскільки цей процес суто індивідуальний.

Наукові джерела свідчать, що зародження задуму – складний процес, пов’язаний з індивідуальними особливостями творчої особистості, його світосприйняттям і світовідчуттям. Виникнення задуму надає процесу мислення цілеспрямованості, не обмежуючи при цьому уяву, інтуїцію, фантазію. І хоча світом образів є світ чуттєвий, проте в процесі визрівання задуму має відбуватися співставлення логічного та образного мислення. Вважаємо, що в будь-якому творі мистецтва компоненти всієї структури залежать від задуму.

Задум нерідко порівнюють з архітектурним проектом у будівництві, в якому передбачено цілісний образ всієї споруди і співвідношення його окремих частин, розрахунки несучих конструкцій.

Досліджуючи питання сценарної драматургії, відомий режисер-сценарист та педагог М. Шилов підкреслює, що задумом сценарію є внутрішнє уявлення про драматургічну розробку майбутньої театралізованої святкового дії. Далі автор надає схему основних творчих етапів, де важливими є пошук “емоційного камертона”, конкретизація основних елементів задуму та кінцеве оформлення задуму [8].

Тобто, звертаючись до досвіду вище згаданих авторів та спираючись на запропоновані етапи пошуку задуму у М. Шилова, можна зробити висновок, що у процесі формування сценарного задуму гострим і актуальним є питання саме пошуку конкретного, дієвого методу, який би давав можливість певного поштовху до активізації фантазії та народження оригінальних ідей. Адже саме під час творчого пошуку вдалого рішення творча особистість діє не так довільно, як може здатися: як правило, пошук починається з найбільш звичного, загальноприйнятого напрямку. Як відомо з найдавніших часів, досить часто інстинкт керує дією людини, яка, в свою чергу, діє за аналогією, діє, як усі. Це дозволяє в “нетворчих” ситуаціях зайвий раз необдуманно діяти.

Проблема та складність творчої ситуації в тому, що її рішення часто лежить далеко за межами звичайних уявлень. У той же час, у кожній творчій людини в голові існують певні “фільтри” (соціальні, професійні тощо), які не дають розвиватися несподіваним, оригінальним ідеям.

Виходячи з необхідності вирішення цієї проблеми та впровадження іноваційних методів у творчий процес, є доцільним та навіть необхідним використання методу “мозкового штурму” у практичних заняттях студентів режисерської спеціалізації, спрямованих на формування сценарного задуму.

Особистий досвід автора статті дозволяє зробити висновок, що саме метод “мозкового штурму” здатен подолати ці “фільтри” комплексів та зажимів у процесі народження сценарного задуму, а значить й підвищити якість ідей і суттєво збільшити їх кількість. Автор підкреслює, що цьому методу приділяється недостатня увага у мистецькому театральному просторі.

Апробація методу “мозкового штурму” серед студентів Київського національного університету культури і мистецтв спеціалізації “режисюра естради та масових свят” під час практичних занять зі сценарної майстерності показала, що рівень оригінальності та

продуктивності сценарних задумів майже на 20 відсотків перевищує той результат, який вони досягали на індивідуальних заняттях.

Для того, щоб зрозуміти сутність методу, необхідно більш детально розглянути шляхи його виникнення та становлення. “Мозковий штурм” як метод з’явився відносно недавно. Однак послідовність етапів, що включає в себе підготовку, акт інтуїції, осяяння, висунення нового і акт осмислення та розвитку, була описана в літературі ще понад тисячу років тому. Цей факт дає нам підстави для пошуку прикладів подібної організації творчого процесу. Природно, що пошук слід вести в галузях, де людина здавна прагнула знайти шляхи ефективного вирішення проблеми.

У наукових джерелах відомий так званий двостадійний підхід до вирішення проблем, який описав давньоримський історик Корнелій Тацит. На думку автора, цей метод використовували ще германці, які “на бенкетах тлумачать і про примирення ворогуючих між собою, і про укладення шлюбів, про висунення вождів, вважаючи, що ні в який інший час душа не буває настільки готова до відвертості і ніколи так не запалюється для помислів про велике. Наступного дня поновлюється обговорення тих самих питань. І те, що вони в два прийоми займаються ними, покоїться на розумовому підґрунті: вони обговорюють їх, коли не здатні до удавання, і приймають рішення, коли ніщо не перешкоджає їх розсудливості” [2, с. 365].

У Сполучених Штатах Америки метод “мозкового штурму” з’явився наприкінці 30-х років ХХ ст., а остаточно сформувався та став відомий широкому колу фахівців з виходом у 1963 році книги А. Осборна “Практична уява”, в якій були розкриті принципи і процедури творчого мислення. Метод, запропонований американським психологом та копірайтером А. Осборном, отримав назву “brain-storming” (“мозковий штурм”) [9].

На сучасному етапі найбільш поширеною назвою даного методу є “мозковий штурм”. Також існують варіанти перекладу: “мозкова атака”, “конференція ідей”. Більш ретельний аналіз означеного терміна у словниках показує наступне.

В англо-російському словнику Мюллера “brain-storm” перекладається як: “буйний припадок, душевне потрясіння” [4, с. 80]. У словнику Гальперіна той же термін перекладається як: “припадок божевілля, блискуча ідея, чудовий план, маячна думка, ідея” [1, с. 183]. У тлумачному словнику англійської мови Вебстера наведені такі варіанти трактування поняття “brain-storm”: “сильний (шалений) швидкоплинний припадок (напад) божевілля, раптова блискуча (яскрава) ідея, безрозсудна ідея” [10, с. 133].

Наведені переклади дозволяють краще зрозуміти сутність та особливості досліджуваного методу, який має сьогодні право на існування, в силу широкого розповсюдження.

У 50-х роках ХХ ст. у США був період активного застосування методу “мозкового штурму”. Простота методу, відсутність орієнтації на конкретну галузь діяльності привели до широкого його поширення. Звичайною практикою стала організація мозкових штурмів при виникненні будь-яких перешкод. Спеціалізовані групи, які працювали на підприємствах і застосовували метод, одержали назву “мозкових центрів”. Також з’явилися фірми, що отримали назву “фабрики думок”. Ці фірми займалися вирішенням проблем, поставлених замовником, і “мозковий штурм” був одним з найбільш широко застосовуваних ними інструментів. Книга А. Осборна “Практична уява” перевидавалася в США багато разів і є до теперішнього часу однією з рекомендованих підручників з розвитку творчих здібностей для сотень студентів американських коледжів та університетів. Без сумніву, “мозковий штурм” справив значний вплив на розвиток систем управління інтелектуальною діяльністю.

Метод “мозкового штурму” став каталізатором різноманітних процесів мислення в галузі вирішення творчих завдань.

Розглянемо сутність методу більш детально. Структурно метод досить простий. Він являє собою два етапи процедури вирішення задачі: на першому етапі висувуються ідеї, на другому вони конкретизуються, розвиваються.

Найважливішим елементом методу, запропонованого А. Осборном, є зняття будь-яких обмежень: професійної лексики, правил, законів та теорій – повна свобода суджень. Найважливішою передумовою, на яку спирався А. Осборн, є увявлення про наявність у кожної

людини двох найголовніших аспектів роботи мозку: творчого розуму та аналітичного мислення. Автор статті вважає дане зіставлення не зовсім коректним. Їх чергування, на думку А. Осборна, і становить основу всіх процесів творчої роботи.

Робота в рамках методу “мозкового штурму” повинна виконуватися за умов дотримання ряду основних правил. На етапі генерації їх три: заборона критики, заборона обґрунтувань висунутих ідей, заохочення усіх висунутих ідей, включаючи нереальні і фантастичні. На етапі аналізу основне правило: виявлення раціональної основи в кожній аналізованій ідеї [9].

Проведений аналіз наукової роботи А. Осборна показав, що: “мозковий штурм” є груповим процесом висунування ідей, або вказівка на альтернативний характер висунутих ідей. При цьому дуже важливо розуміти, що запропоновані ідеї не є повним вирішенням проблеми, тобто остаточним формуванням задуму. Ці ідеї загального плану, дозволяють побачити та сформулювати напрямки пошуку оригінального рішення, при якому необхідно враховувати те правило, що варто абсолютно виключити момент критики ідей. Цей метод передбачає необхідність врахування всіх ідей, а не поділ їх на хороші та погані, та виконання ряду операцій творчого характеру при обробці та аналізі ідей.

Отже, сучасна творча діяльність свідчить, що проблема, яку досліджував А. Осборн, актуальна та є пріоритетною саме для творчості та може активно бути використана у роботі майбутніх режисерів та сценаристів. Адже творче завдання, яке постійно постає перед ними, завжди передбачає безліч варіантів вирішень.

У процесі навчання та освоєння дисципліни “сценарна майстерність” важливе місце займають колективні імпровізації. Значущість та необхідність використання методу “мозкового штурму” зростає ще й тому, що на практиці фахівець творчої галузі може широко використовувати його в роботі з творчим колективом. Досліджуючи методіку розвитку творчих здібностей, необхідно підкреслити, що саме тут важливим є колективний пошук, коли пропозиції одних активізують творчу уяву інших. Адже у кожній творчій людині свій життєвий досвід і своя емоційна пам'ять, образні бачення, уявлення. Це все становить особистий матеріал, базис, який є основою для сценарної творчості. Тому якщо поєднати досвід кількох людей, можна збільшити творчий потенціал у геометричній прогресії.

Можливість імпровізаційної колективної драматургічної творчості передбачав і К. Станіславський, який вважав, що реальним у театральній практиці є гра ненаписаної п'єси. Він розповідав акторам тільки запропоновану фабулу за епізодами, ті ж повинні були це відтворити на сценічному майданчику. Важливим у цьому процесі були імпровізаційні тексти персонажів та творчі експромти. Він вважав, що в колективних імпровізаціях учасники відчувають себе дуже розкуто. Саме це він пояснював ефектом колективної співучасті [7].

Автор акцентує увагу на тому, що за допомогою методу “мозкового штурму” та колективної імпровізації творчі процеси створення та втілення задуму сценарної драматургії стануть важливим чинником пошуку художнього задуму масового театралізованого видовища.

У цьому контексті також можуть використовуватися методи брейнрайтінгу, коли учасники творчої групи висловлюють свої пропозиції не вголос, а в письмовій формі, та “мозковий штурм” по-японськи, який іноді ще називають “рисовим градом”. У другому варіанті, викладач перераховує всі поняття, які відносяться до даної теми заходу. Після чого, кожний зі студентів записує на картках чинники, пов'язані з розглянутою проблематикою. Факти повинні бути значущими і мати безпосереднє відношення до досліджуваної теми.

Підсумовуючи викладене, доходимо до висновків, що основною метою використання методу “мозкового штурму” у практичних заняттях при підготовці режисерів та сценаристів є стимулювання у студентів творчої активності, динамічності процесів мислення, абстрагування від звичних поглядів і зосередження на будь-якій конкретній практичній меті. Метод “мозкового штурму” характеризується відсутністю критики пошукових зусиль, збором всіх гіпотез, народжених у пошуку, їх аналізом на перспективу використання для зняття перешкод у практичній діяльності. Ми пропонуємо активно використовувати метод “мозкового штурму” у практичних заняттях майбутніх режисерів та сценаристів, тому що він є корисним, продуктивним, крім того, цікавим, та має на меті розкрити творчий потенціал студентів. Також,

слід відмітити, що використання методу “мозкового штурму” є ефективним та доцільним у творчих колективах, об’єднаннях та творчих креативних групах, де є природною колективна творчість. Результатом використання методу “мозкового штурму” є вільний та ефективний творчий процес, здобуття навичок та вмінь висувати та відстоювати свої ідеї, що безпосередньо впливає на розвиток творчої особистості.

ЛІТЕРАТУРА

1. Большой англо-русский словарь: в 2-х т.: Ок. 160000 слов / [под. общ. рук.: И. Р. Гальперина, Э. М. Медникова и др]. – М. : Рус. язык, 1987. – Т. 2. : М – Z. – 4-е изд., испр., с доп. – 1988. – 1071 [1] с.
2. Корнелий Тацит : соч. в 2-х т. / Тацит Корнелий. – М. : Наука, 1969. – Т. 1. : Анналы. – 1969. – 449 с.
3. Марков С. Л. Мозговой штурм и его разновидности как эффективные инструменты решения управленческих проблем / С. Л. Марков // Актуальные проблемы психологии. – Т. 1 : Организационная психология. – К. : “А. С. К”, 2010. – Ч. 27. – С. 207–215.
4. Новый англо-русский словарь: Modern english-russian dictionary : 160000 слов и словосочетаний / В. К. Мюллер. – 6-е изд. – М. : Рус. язык, 1999. – 879 [1] с.
5. Прошина А. Н. Использование интерактивных технологий в высшей школе как условие интенсификации образовательного процесса / А. Н. Прошина // Труды Санкт-Петербургского государственного университета культуры и искусств. – Вып. 1. – Т. 200. – 2013. – С. 287–290.
6. Сизых Т. В. Деловая игра как способ развития социальной компетентности обучающихся / Т. В. Сизых // Педагогика : традиции и инновации : мат. междуна. науч. конф. (г. Челябинск, октябрь 2011 г.). – Т. 1. – Челябинск : Два комсомольца, 2011. – С. 151–153.
7. Станиславский К. С. Собр. соч. : в 9 т. / К. С. Станиславский. – М. : Искусство, 1988. – Т. 3. : Работа над собой. – Ч. 2. : Работа над собой в творческом процессе перевоплощения. – 1990. – 508 с.
8. Шилов Н. Сценарное мастерство / Н. Шилов // Сценарное мастерство : метод. пособие в помощь нач. авт. – М. : ВЦХТ, 2002. – С. 117–142.
9. Osborn A. Applied imagination : Principles and procedures of creative problem solving 3 rd ed. / A. Osborn. – New York : Charles Scribner’s Sons, 1963. – 417 p.
10. Webster’s New Collegiate Dictionary. – Springfield : G. and C. Merriam Company, 1963. – 1221 p.

REFERENCES

1. Bolshoj anglo-russkyj slovar, (1988), [Big English-Russian dictionary], in 2 volumes: about 160000 words / under the general superintendence of: I. R. Galperin, E. M. Mednikov at all, Russkyj Yazik, Moscow, 1987, Vol. 2. : М – Z, Iss. 4, edited, 1071 [1] p. (in Russian).
2. Kornelyj Tacit : tractate in 2 volumes, (1969), Nauka, Moscow, Vol. 1, Annaly [Cornelius Tacitus, the Annals]. (in Russian).
3. Markov, S. L. (2010), Mozgovoj shturm i yego raznovidnosti kak effektivniye instrumenty resheniya upravlencheskih problem [Brainstorming and its varieties as an effective tool of solving managing problems], Actual problems of psychology, Vol. 1, Organizational psychology, “A. S. K.”, Kyiv, part 27, pp. 207–215. (in Russian)
4. Novyj anglo-russkyj slovar, (1999), [Modern English-Russian dictionary], 160000 words and word combinations, V. K. Myuller, 6th edition, Russkyj Yazik, Moscow, 879 [1] p. (in Russian).
5. Proshina, A. N. (2013), Ispolzovanije interaktivnyh tehnologyj v vysshej shkole kak usloviye intensivatsii obrazovatel'nogo processa [Using of the interactive technologies in the universities as a factor of training intensification], Saint-Petersburg State University of Culture and Arts, Iss. 1, Vol. 200, pp. 287–290. (in Russian).
6. Sizyh, T. V. (2011), Delovaja igra kak sposob razvitija socialnoj kompetentnosti obuchajushchihhsya [Role play as a means of development of social competency], Pedagogika: tradicii i innovacii, materialy mezhdunarodnoi nauchnoi konferencii [Pedagogics, traditions and

- innovations, Conference proceedings of the International scientific conference], Dva komsomolca, Chelyabinsk, pp. 151–153. (in Russian).
7. Stanislavskij, K. S. (1988), Collected edition in 9 volumes, Iskusstvo, Moscow, Vol. 3, (1990), Rabota nad soboi [Self-cultivation], part 2, Rabota nad soboi v tvorcheskom processe perevoploshchenija [Self-cultivation in the creative process of impersonation], 508 p. (in Russian).
 8. Shilov, N. (2002), Scenarnoje masterstvo [Script excellence], Scenarnoje masterstvo, metodicheskoje posobije, [Script excellence, tutorial], VCHT, Moscow, pp. 117–142. (in Russian).
 9. Osborn, A. (1963), Applied imagination : Principles and procedures of creative problem solving 3rd ed, New York, Charles Scribner's Sons. (in English).
 10. Webster's New Collegiate Dictionary (1963), Springfield, G. and C. Merriam Company, 1221 p. (in English).

УДК 792 (1–21) “312”

Ірина Іващенко

СУЧАСНІ ТЕАТРАЛЬНІ ФОРМИ АРТ-АКЦІОНІЗМУ В КУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРИ МЕГАПОЛІСА

У статті досліджено проблему становлення культури мегаполіса, зміст якої вимагає створення нових форм культурної діяльності та художньої практики. У даних умовах основним принципом стає синтез мистецтв, у зв'язку з чим театр набуває рис мистецьких акцій. Представлено аналіз сучасного досвіду арт-акціонізму, на основі якого визначено найбільш важливі риси, які забезпечать подальше перетворення театрального мистецтва.

Ключові слова: культура мегаполіса, культурний простір, арт-акціонізм, перфоменс, візуальний театр.

Ірина Іващенко

СОВРЕМЕННЫЕ ТЕАТРАЛЬНЫЕ ФОРМЫ АРТ-АКЦИОНИЗМА В КУЛЬТУРНОМ ПРОСТРАНСТВЕ МЕГАПОЛИСА

В статье исследовано проблему становления культуры мегаполиса, содержание которой требует создания новых форм культурной деятельности и художественной практики. В данных условиях основным принципом становится синтез искусств, в связи с чем театр приобретает черты художественных акций. Представлено анализ современного опыта арт-акционизма, на основе которого определено наиболее важные черты, которые обеспечат дальнейшее преобразование театрального искусства.

Ключевые слова: культура мегаполиса, культурное пространство, арт-акционизм, перфоменс, визуальный театр.

Iryna Ivashchenko

MODERN THEATRICAL FORMS OF ART-ACTIONISM IN THE CULTURAL SPACE OF METROPOLIS

The article deals with the problem of establishment of metropolis culture, the content of which demands the creation a new forms of cultural activity and artistic practice.